

BIULETYN 501

CZYTELNIA
REGIONALNA
SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

16.12.2000 r.

Boże Narodzenie 2000

Na nadchodzące Święta Bożego Narodzenia pragnę przekazać wszystkim serdeczne życzenia pokoju, pogody ducha oraz wzajemnej życzliwości.

Życzę by ten świąteczny czas stał się okazją do chwili zadumy i wyciszenia codziennych problemów, tak abyśmy w gronie rodziny i bliskich osób nabrali nowych sił do wejścia w Nowy 2001 Rok.

Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz

ZAPROSZENIE

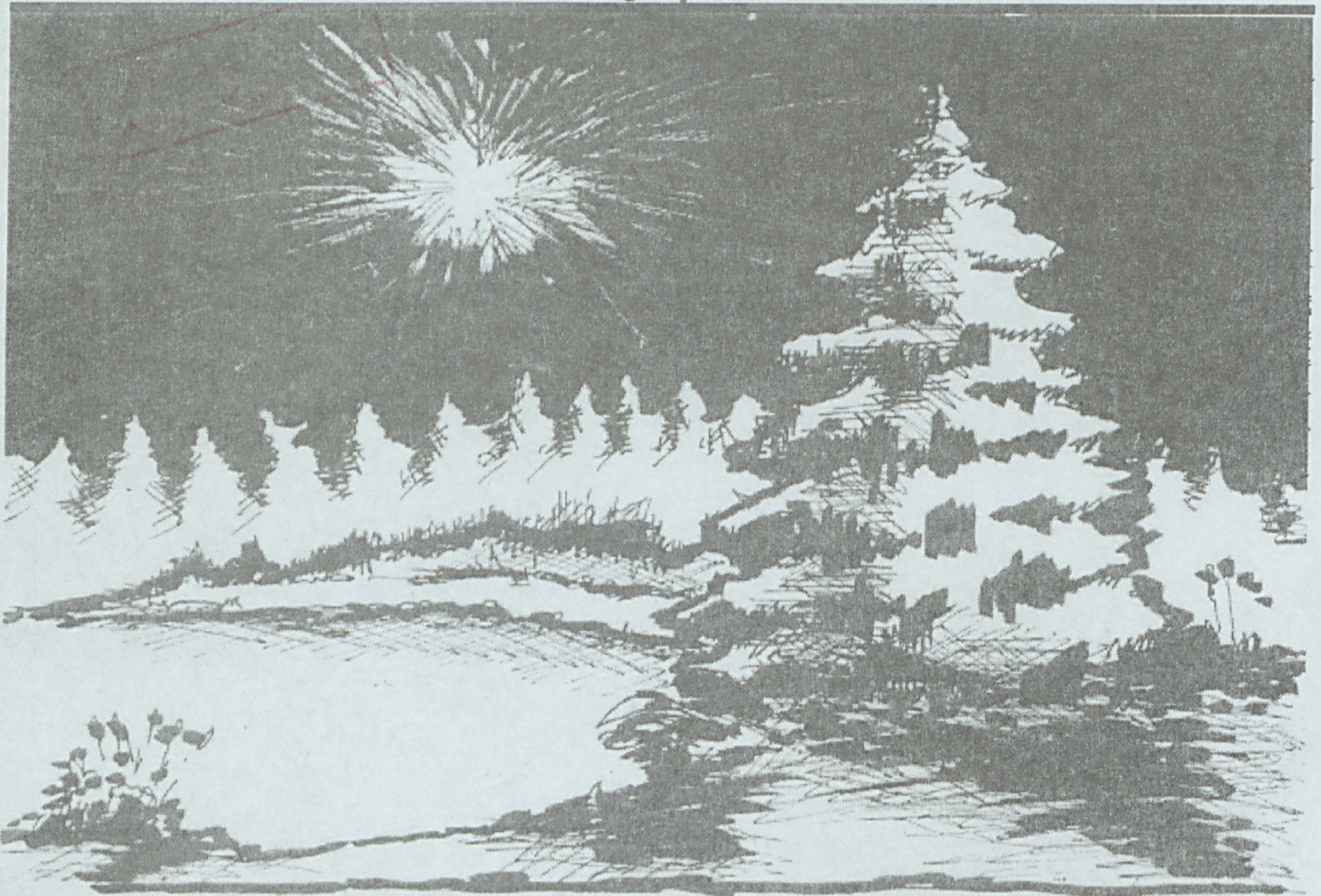
Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska serdecznie zaprasza wszystkich Członków i Sympatyków Związku na tradycyjne Spotkanie Opiatkowe z udziałem ks. Biskupa ordynariusza radomskiego **Jana Chrapka**.

Spotkanie odbędzie się **28 grudnia 2000 r., o godzinie 10.00**, w siedzibie ZR przy ul. Traugutta 52.

Serdecznie Zapraszamy!

UWAGA CZYTELNICY!!!

Redakcja "Biuletynu" informuje, że kolejny numer naszego związkowego pisma ukaże się w poniedziałek **8 stycznia**.

Drodzy Związkowcy
NSZZ „Solidarność”
Regionu Ziemia Radomska

Za kilka dni zasiądziemy do wieczerzy wigilijnej, by przeżyć w rodzinnej atmosferze ostatnie w tym stuleciu i tysiącleciu święta Narodzenia Jezusa Chrystusa. Dla wielu z mieszkańców naszego regionu nie będą to święta radosne, bowiem tę atmosferę zakłóca lęk przed biedą i bezrobociem lub doświadczenie tych dwu problemów. Nie ukrywam, iż w duchu przeżywam razem z Wami te trudne doświadczenia i modłę się o ich szczęśliwe rozwiązanie. Mimo wszystko usiądźmy tego wieczoru do wigilijnego stołu z radością i wpatrując się w ubożego Jezusa rodzającego się w grocie betlejemskiej, połammy się białym opłatkiem, aby doświadczyć raz jeszcze

radości i otuchy. Przebaczmy sobie nawzajem urazy oraz złóżmy sobie życzenia. Niech atmosfera tych świąt doda nam entuzjazmu, który będzie nam bardzo potrzebny w kolejnych latach nowego stulecia.

Życzę każdej i każdemu z Was Drodzy mieszkańcy Radomia wielu łask Bożych, zdrowia i umiejętności okazywania sobie nawzajem życzliwej troskliwości. Pomagając sobie potrafimy nasze miasto i region udekorować dobrem i opromienić światłem Nadziei, które przyniósł nam Jezus Chrystus Odkupiciel człowieka. Zjednoczeni mocą Jezusowej miłości razem pokonujemy trudności dnia codziennego. Pokochajmy siebie i nasze miasto byśmy jeszcze bardziej wypięknieli Miłością. Uwierźmy Miłości, która rodzi się w prostocie i ubóstwie żłóbka, a sami staniemy się uroczymi.

Niech Wam wszystkim małe Dzieciątko Jezus błogosławi

+ Jan Chrapek
Biskup Radomski

Radom, Boże Narodzenie 2000

Solidarność

Z REGIONU

▣ Nadzwyczajne posiedzenie Zarządu Regionu

– piątek, 15.12.2000 r.

W trakcie posiedzenia ZR dyskutowano nad protokołem Regionalnej Komisji Rewizyjnej. W imieniu Prezydium ZR wyjaśnienia odczytał skarbnik ZR Kazimierz Staszewski. W toku dyskusji jednogłośnie przyjęto wniosek Zbigniewa Cebuli, by w terminie do 30 marca 2001 r. zwołać XIII Walne zebranie Delegatów Regionu Ziemia Radomska oraz to, by na WZD przedstawione było sprawozdanie z działalności ZR od maja 1999 r. do 28 lutego 2001 r., sprawozdanie finansowe za okres pomiędzy XII i XIII WZD oraz program działalności ZR do końca kadencji. Do uchwały ZR ma ustosunkować się jeszcze RKR.

▣ Podziemni wydawcy i kolporterzy odznaczeni – 13.12.2000 r.

13 grudnia Kazimierz Ujazdowski, Minister Kultury RP odznaczył medalami "Zasłużony działacz kultury" wielu redaktorów, wydawców, drukarzy i kolporterów wydawnictw podziemnych z lat 1981-1989. Wśród odznaczonych znalazła się prawie 60 osobowa grupa z Regionu Ziemia Radomska. O uroczystości i jej uczestnikach napiszemy jeszcze w "Biuletynie".

▣ Uroczyste poświęcenie sztandaru związkowego KZ w ZTE Radom – 10.12.2000 r.

Ta jakże miła uroczystość związkowa rozpoczęła się od mszy św. połączonej z poświęceniem sztandaru w kościele pod wez. Św. Teresy od Dzieciątka Jezus na osiedlu Borki. Potem w MCKiM przy ul. Traugutta (d. EMPIK) związkowcom wręczono medale okolicznościowe wybite z okazji XX-lecia NSZZ "Solidarność"

▣ Koniec Cementowni Wierzbica

Koncern Lafarge zamknął cementownię w Wierzbicy ze na wysokie koszty produkcji. Wszystkie piece cementowni zostały wygaszone. Zakład przestał funkcjonować po czterech latach od wykupienia go przez Francuzów. Pracę straciło ponad 200 osób. Przedstawiciele Lafarge twierdzą, że cement z "Wierzbicy" był droższy o około 40 procent od produkowanego w innych zakładach tej spółki - w Małogoszczu i na Kujawach. Tak wysokie koszty były wynikiem nieefektywnej technologii (w Wierzbicy cement wytwarzany był w energochłonnej tzw. technologii mokrej).

Francuzi kupując cementownię w 1997 roku gwarantowali jej pracownikom zatrudnienie na trzy lata i to, że w czwartym roku nie zwolnią więcej niż 10 proc. załogi (trzyletnie "okres gwarancyjny" upłynął w lutym). Każdy pracownik mógł dobrowolnie zrezygnować z zatrudnienia i otrzymać roczną odprawę. Jeżeli uruchomił własną działalność gospodarczą, Lafarge gwarantowało dodatkowe 5 tys. zł na wsparcie firmy. Oprócz tego Francuzi odkupywali od pracowników akcji cementowni - można było otrzymać za nie od 50 do nawet 80 tys. zł.

NASZE OPINIE

Mgr Włodzimierz Mach, doradca ekonomiczny ZR

Opinia 1.

Do: SEKRETARIAT

KOMISJI KRAJOWEJ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

GDAŃSK

dot. opinii do projektu ustawy zmieniającej zapisy ustaw wyszczególnionych w piśmie KK z dn. 27.XI.br., znak: WZB/103/KK.

Odpowiadając na ww. pismo przedstawiamy następujące uwagi do projektu ustawy:

Ad. Art.1

Projektowana nowelizacja zapisu Karty Nauczyciela winna być ewentualnie przeprowadzona dopiero po uprzednim porozumieniu ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli. Nowelizacja ta oznaczaliby (co zresztą podano

W "Uzasadnieniu" do projektu ustawy) ograniczenie podwyższenia średnich

Wynagrodzeń nauczycieli w r. 2001 o ok. 222 zł brutto miesięcznie na etat.

Ewidentny i być może celowy błąd w zapisie Karty Nauczyciela nie wynika z winy szerokiej rzeszy nauczycieli. Dlatego środowisko to należy przekonać, że konieczność nowelizacji ustawy wynika z przyczyn ogólnospołecznych, gdyż zachowanie Karty Nauczyciela w dotychczasowym brzmieniu oznaczałoby dodatkowe wydatki budżetu państwa w r.2001 na kwotę ponad 1,8 mld złotych.

Ad. Art. 4

Zamrożenie corocznej waloryzacji zasiłków rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych na przeciąg 2-3 lat oznacza dalsze pogorsze-

nie sytuacji materialnej szczególnie rodzin wielodzietnych, a także bezrobotnych, nie posiadających żadnego dodatkowego dochodu. Dlatego jesteśmy stanowczo przeciwni temu rozwiązaniu.

Ad. Art. 5 i 7

W tym zakresie szczególny sprzeciw budzi likwidacja zasiłku przedemerytalnego w wys. 160% kwoty zasiłku podstawowego dla bezrobotnych, a także proponowane odebranie zasiłkobiorcom możliwości świadczenia pracy do wysokości połowy najniższego wynagrodzenia. Również proponowane zaostrzenie reguł przyznawania zasiłków i świadczeń przedemerytalnych, w toku prowadzonego procesu restrukturyzacji naszej gospodarki, wydaje się co najmniej niezrozumiałe. W związku z tym w całej rozciągłości popieramy stanowisko Prezydium KK nr 181/2000 oraz stanowisko KK nr 21/2000 zwracające się do rządu o nowelizację ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu w duchu uchwały nr 10 XI Krajowego Zjazdu Delegatów.

W odniesieniu do projektowanych zmian innych ustaw jesteśmy przekonani, że właściwe stanowisko zajmie Komisja Krajowa po zasięgnięciu wiarygodnej opinii odpowiednich specjalistów w danej dziedzinie.

Opinia 2.

OPINIA

do wniosku Prezydenta Miasta Radomia z dnia 13.XI.2000 r., znak: RG II /0717 /156/2000/ dot. projektu uchwały RM w Radomiu w sprawie ustalenia cen urzędowych oraz opłat dodatkowych za przewozy środkami zbiorowej komunikacji miejskiej w Radomiu.

W powyższym projekcie uchwały RM w Radomiu przewiduje się podwyższenie od 15.01.2000 r. cen biletów:

- jednorazowych	o 12,5 %
- karnetów 10 przejazdowych	o 12,3 %
- mies. na 1 linię	o 6,4 %
- mies. na wszystkie linie	o 9,1 %
- jednorazowych podmiejskich	o 12,5 % na wszystkie strefy.

Równocześnie w "Uzasadnieniu" do projektu uchwały podano, że średni wzrost cen biletów wyniesie ok. 10 %. Zatem znacznie przekroczono zakładany na rok przyszły średni

wskaźnik inflacji w wys. Ca 7,2 %.

Tego typu działania, tylko w znacznie szerszym zakresie, były stosowane co najmniej od kilku lat. Dla przykładu w r. 1999 w wyniku dwukrotnego podwyższenia

(marzec i listopad), ceny biletów wg naszych wyliczeń (danych liczbowych w zakresie wykonania wpływów za r. ub. w "Uzasadnieniu" brak) wzrosły aż o ok. 23%, przy wykonanym wskaźniku inflacji w wys. 7,3%. Oczywiście w r.b. z uwagi na objęcie wzrostem cen pełnych 12 miesięcy, wpływy ZTM będą jeszcze wyższe, co powinno być uwzględnione w "Uzasadnieniu". Stosowany proceder prowadzi do systematycznego ograniczania zapotrzebowania na usługi komunikacji miejskiej, pośrednio wpływając na pogarszanie wyników ekonomiczno-finansowych ZTM w Radomiu.

Wynika to także z upadku lub zagrożenia upadkiem szeregu firm i znacznego zubożenia większości społeczeństwa n/ Regionu.

Biorąc powyższe pod uwagę apelujemy do Rady Miejskiej o zaniechanie w roku przyszłym podwyższenia cen urzędowych za przewozy środkami komunikacji masowej.

Uważamy bowiem, że wygosparowanie niezbędnych środków na rzecz realizacji zadań przewozowych w r. 2001 można osiągnąć poprzez zdyscyplinowanie wydatków ZTM i jednostek świadczących usługi komunikacyjne. Pomocne przy tym może być podwyższenie opłat za przejazdy bez ważnego biletu i innych opłat za naruszanie przepisów komunikacyjnych (ograniczenie ilości "gapowiczów"), które to propozycje zawarte w projekcie uchwały RM w Radomiu opiniujemy pozytywnie.

Wskaźniki przyrostu wynagrodzeń

Rada Ministrów ustaliła, że w 2001 r. wskaźnik przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wynosi:

- 1) maksymalny roczny — 9,2 proc.,
- 2) orientacyjne wskaźniki w kolejnych kwartałach roku, w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z roku poprzedniego:
 - w I kwartale — 7,1 proc.,
 - w II kwartale — 9,0 proc.,
 - w III kwartale — 9,4 proc.,
 - w IV kwartale — 11,3 proc.

Rozporządzenie w tej sprawie wydano na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców i opublikowano w Dz. U. nr 105. poz. 1111.

Z SENATU

Senatorowie AWS chcą 40-godzinnego tygodnia pracy!

Na 71 posiedzeniu Senatu RP odbytym 13 grudnia 2000 r. senator Zdzisław Maszkiewicz przedstawił Izbie propozycje zmian w Kodeksie Pracy. Są one przygotowane i przegłosowane przez senacką Komisję Rodziny i Polityki Społecznej za sprawą senatorów AWS. Poprawki Senatu są bardziej radykalne od sejmowych, gdyż zakładają skrócenie tygodnia pracy do 40 godzin. Oto obszernie fragmenty tego wystąpienia:

Zdzisław Maszkiewicz:

Pani Marszałek,

Wysoka Izbo

Szanowni Państwo,

Przypadł mi dziś w udziale zaszczyt, a jednocześnie i obowiązek, przedstawienia Państwu propozycji zmian ustawy z dnia 30 listopada 2000 r. o zmianie ustawy Kodeks Pracy zaaprobowane i uzupełnione przez senacką Komisję Rodziny i Polityki Społecznej.

Ustawę nowelizującą Kodeks Pracy uchwalił Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na posiedzeniu w dniu 30 listopada br. Wprowadza ona pięciodniowy tydzień pracy i zwiększa liczbę dodatkowych dni wolnych od jej świadczenia z 39 do 52 w ciągu roku kalendarzowego.

Tak doniosłą dla świata pracy nowelizację ustawy wprowadzono dzięki wysiłkom i zaangażowaniu posłów AWS. Stanowi ona realizację jednego ze słynnych "21 postulatów" z sierpnia 1980 r. Postulaty te odegrały istotną rolę na drodze powrotnej do Demokratycznej i Niepodległej Polski.

NSZZ "Solidarność", którego nieformalną "konstytucją" było owe "21 postulatów", przez 20 lat walczył o nie i w sposób otwarty, na forum publicznym, i podczas przymusowej działalności podziemnej w okresie represji. Nigdy ze starań o ich realizację się nie wycofał. Dziś nadszedł czas, by podsumować i zamknąć w sposób symboliczny, choć całkiem wymierny w sensie prawnym i społecznym, ten burzliwy i tak zarazem ważny dla Polski okres.

Szanowni Państwo,

Nowela sejmowa, której uzupełnienie mam tutaj przedstawić, jest też wynikiem działań Senatu RP, a konkretnie inicjatywy Klubu Senatorskiego AWS z 1998r.

Zgodnie z nowelą sejmową czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 42 godzin na tydzień (w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 3 miesiące).

[...]Wysoka Izbo

Szanowni Państwo,

Komisja Rodziny i Polityki Społecznej Senatu proponuje wprowadzenie kolejnych zmian do art.129 par. 1. Zgodnie z nimi czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i 40 godzin w pięciodobowym tygodniu pracy.

Zdaniem Komisji nowelizacja ustawy w tym brzmieniu stanowi pełną realizację obietnic społecznych zawartych w "21 postulatach". Jest też wyrazem tendencji do skracania tygodniowego i dziennego czasu pracy obecnej w ustawodawstwie Unii Europejskiej, do członkostwa w której Polska przecież aspiruje. Zwróćmy uwagę, że czas pracy w krajach, które w Unii znalazły się jako pierwsze – Francji, Niemczech, Wielkiej Brytanii – jest też najkrótszy i waha się od 35 do 37,5 godzin. Nie wynika też wbrew pozorom z możliwości tych krajów, ale jest rezultatem aktywnej polityki zmierzającej do bezinwestycyjnego tworzenia nowych miejsc pracy na drodze aktów legislacyjnych.

[...]

Chore rojenia Unii Wolności

Unia Wolności postanowiła znowu coś popsuć i przystąpiła do gmerania przy Kodeksie Pracy. Projekt nowelizacji dzieła UW ma niby naprawić gospodarkę Polski, a tak naprawdę to służyć ma jedynie pracodawcom. Unia chce być teraz partią Wyzyskiwaczy Ludu Pracy.

Teraz już "po konkretach". 7 listopada br. posłowie Unii Wolności wnieśli do Łaski Marszałkowskiej projekt nowelizacji Kodeksu pracy. Projekt zgłoszony przez posłów Unii Wolności składa się z czterech podstawowych regulacji prawnych:

1. Przepisów "odbiurokratyzujących gospodarkę i upraszczające działalność małych i średnich przedsiębiorstw, w tym: propozycji przeniesienia zapisów warunków pracy i płacy do umów o pracę".

Unia chce, by: **regulaminy pracy i regulaminy wynagrodzenia tworzyć jedynie w przedsiębiorstwach zatrudniających powyżej 50 pracowników,**

➤ Służby BHP powinny być tworzone w firmach zatrudniających powyżej 50 osób, a Komisje BHP w zakładach o zatrudnieniu powyżej 250 pracowników,

2. Przepisów zmniejszających koszty pracy, mających znaczenie motywujące w zakresie inwestycji w nowe miejsca pracy:

Unia chce:

- ograniczenia obowiązków pracodawców w odniesieniu do wypłat wynagrodzenia za czas przebywania pracownika na zwolnieniu lekarskim,

- proponuje by obowiązek wypłat odpraw emerytalnych i rentowych nie dotyczył przedsiębiorstw zatrudniających do 50 pracowników,

- pracodawca ubezpieczający pracownika na wypadek śmierci nie był zobowiązany do płacenia odprawy pośmiertnej,

- proponuje zniesienie obowiązku pracodawcy dotyczącego pokrywania potencjalnych potrzeb socjalnych pracownika.

3. Przepisów "wpływających na uelastycznienie kształtowania stosunku pracy, co ma wpływ na lepszą regulację rynku pracy".

Unia chce:

- stworzenia możliwości odstępowania od zasad i norm Kodeksu pracy w okresach trudności ekonomicznych przedsiębiorstwa, na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy,

- wprowadzenie przerywanego czasu pracy i umowy na zastępstwo,

- proponuje likwidację obostrzeń dotyczących umów na czas określony – czyli zasady "za trzecim razem stała",

- określenia maksymalnego tygodniowego (42 godziny) i dobowego (12 godzin) wymiaru czasu pracy oraz zwiększenia rocznego limitu godzin nadliczbowych do dwustu.

4. Przepisów "likwidujących rozwiązania kryminalne"

Unia chce:

- zmian dotyczących możliwości zwolnień pracowników podczas usprawiedliwionej nieobecności w pracy – nawet na zwolnieniu lekarskim!,

Zastanawiająca jest zbieżność proponowanych przez UW zmian w Kodeksie pracy z propozycjami Konfederacji Polskich Pracodawców.

Czy Unia Wolności może nas jeszcze czymś zaskoczyć?

Tak, jeśli z własnej i nie przymuszonej woli zmieni nazwę na Unię Wytutych z Sumienia.

* SŁUŻBA ZDROWIA *

Stanowisko

W sprawie aktualnej sytuacji w ochronie zdrowia

Krajowa Sekcja Służby Zdrowia NSZZ „S” po zapoznaniu się z treścią projektu Ustawy o zmianie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz zmianie niektórych ustaw stwierdza że inicjatywa Ministerstw Zdrowia i Pracy choć mocno spóźniona zmierza - po wprowadzeniu koniecznych poprawek - w kierunku realizacji jednego z podstawowych postulatów NSZZ „Solidarność”.

Sekcja Krajowa oświadcza iż gotowa jest poprzeć jedynie takie rozwiązania które dotyczyć będą wszystkich grup zawodowych.

Oczekujemy jednocześnie iż wzrost składki na ubezpieczenie zdrowotne nie będzie posunięciem jednorazowym i przyjmie charakter kroczący. Jedynie takie rozwiązanie może zapewnić w kolejnych latach realną poprawę zarobków w służbie zdrowia.

Po raz kolejny domagamy się zniesienia tajności kontraktów oraz zaprzestania żenujących przetargów politycznych, których ofiarą padają zarówno pacjenci jak i pracownicy służby zdrowia.

Należy w sposób stały monitorować proces transformacji i eliminować zachodzące patologie na drodze dialogu społecznego.

Przewodnicząca Krajowej Sekcji Służby Zdrowia
NSZZ „Solidarność” Maria Jolanta Ochman

Szanowny Pan Marian Krzaklewski Przewodniczący Klubu Parlamentarnego AWS

Rada Krajowej Sekcji Służby Zdrowia NSZZ „Solidarność” wyraża głębokie niezadowolenie z obecnej sytuacji prawnej i materialnej pracowników ochrony zdrowia.

Autorzy reformy w momencie jej wprowadzania zupełnie zapomnieli o statusie pracownika służby zdrowia. Wielokrotnie Sekretariat Ochrony Zdrowia oraz Sekcja Krajowa zgłaszały postulaty normujące sytuację pracowników naszej sfery. Po dwóch latach naszych zabiegów doczekaliśmy się rządowego projektu systemowych rozwiązań wzrostu wynagrodzeń w służbie zdrowia.

Krajowa Sekcja Służby Zdrowia oczekuje od Przewodniczącego NSZZ „Solidarność” i Szefa Klubu AWS podjęcia niezwłocznych, skutecznych działań umożliwiających szybką realizację rządowych przedłożeń w Sejmie. Domagamy się wprowadzenia dyscypliny klubowej przy głosowaniu dwóch ustaw dotyczących naszych problemów.

Liczymy że Pan Przewodniczący w poczuciu głębokiej odpowiedzialności za dramatyczną sytuację w służbie zdrowia rozpocznie natychmiastowe działania zmierzające do pozyskiwania zwolenników proponowanych rozwiązań w Parlamencie.

Przewodnicząca Krajowej Sekcji Służby Zdrowia
NSZZ „Solidarność” Maria Jolanta Ochman

Grudniowe salwy

Wydarzenia grudnia 1970 r. pokazały, po raz pierwszy od 1956 r., że władza ludowa nie tylko straciła kontakt z inteligencją, ale też nie ma zielonego pojęcia o tym czego oczekuje "klasa robotnicza", w której PZPR rzekomo rządziła. Niestety to doświadczenie zostało opłacone krwią Polaków.

Schyłek "panowania" Gomułki i jego ekipy pod względem gospodarczym pozostawiał wiele do życzenia. Impet z lat 1956-1958 zamienił się w postępującą stagnację. Kiedy w latach 1961-1968 przeciętne roczne tempo wzrostu dochodu narodowego podzielonego wynosiło 6,3%, o tyle w 1969 r. spadło ono do 3,5%, a w 1970 r. - do 5,0%. Jednocześnie planowa realizacja komunistycznego hasła; że "w realnym socjalizmie nie ma bezrobocia" prowadziła nieuchronnie do stałego zwiększania zatrudnienia, które nie nadążało i za przyrostem ludności w wieku produkcyjnym. Osiągane z trudem statystyczne zwiększanie ogólnego dochodu narodowego PRL wymagało rosnącego zatrudnienia i coraz większych inwestycji. Wzrost gospodarczy PRL był więc i pracy i kapitałochłonny. Ktoś więc musiał wreszcie ponieść konsekwencje tak rozumianej polityki gospodarczej.

W dołku

W grudniu 1970 r. zakończono realizację kolejnej pięciolatki. Jej wskaźniki były gorsze niż w poprzedniej 5-latce, mimo to jednak nie wszystkie udało się wypełnić. Dochód narodowy wytworzony miał w latach 1966-1970 wzrosnąć o 34%, faktyczny przyrost wyniósł tylko 33,7%. Wzrost produkcji rolnictwa zakładano na 17%, a wyniósł zaledwie 9,5%.

Przejściowo zrównoważony w 1968 r. bilans handlowy wykazał w 1969 r. ponowny deficyt 273 mln złotych "dewizowych", a w 1970 r. - 239 mln złd. Wzrost eksportu w 1970 r. nie pozwolił więc na zrównoważe-

nie bilansu handlowego, a pogorszył zaopatrzenie rynku wewnętrznego. W latach 1968-1970 nastąpiła też stagnacja materialnego położenia ludności. Płace realne w gospodarce uspołecznionej wzrosły w 1968 r. o 1,3%, w 1969 r. - o 1,7%, a w 1970 r. - również o 1,7%. Według ocen zachodnich faktyczny wzrost nie przekraczał 0,5% rocznie. Tak naprawdę przeciętny dochód realny obywatela PRL nie był w 1970 r. większy niż w 1968 r. Najczulszym wskaźnikiem tej zmiany, wynikającym także z kryzysu w rolnictwie, był w 1970 r. spadek spożycia mięsa. Trudności zaopatrzenia i nierytmiczne dostawy do sklepów powodowały rosnące kolejki.

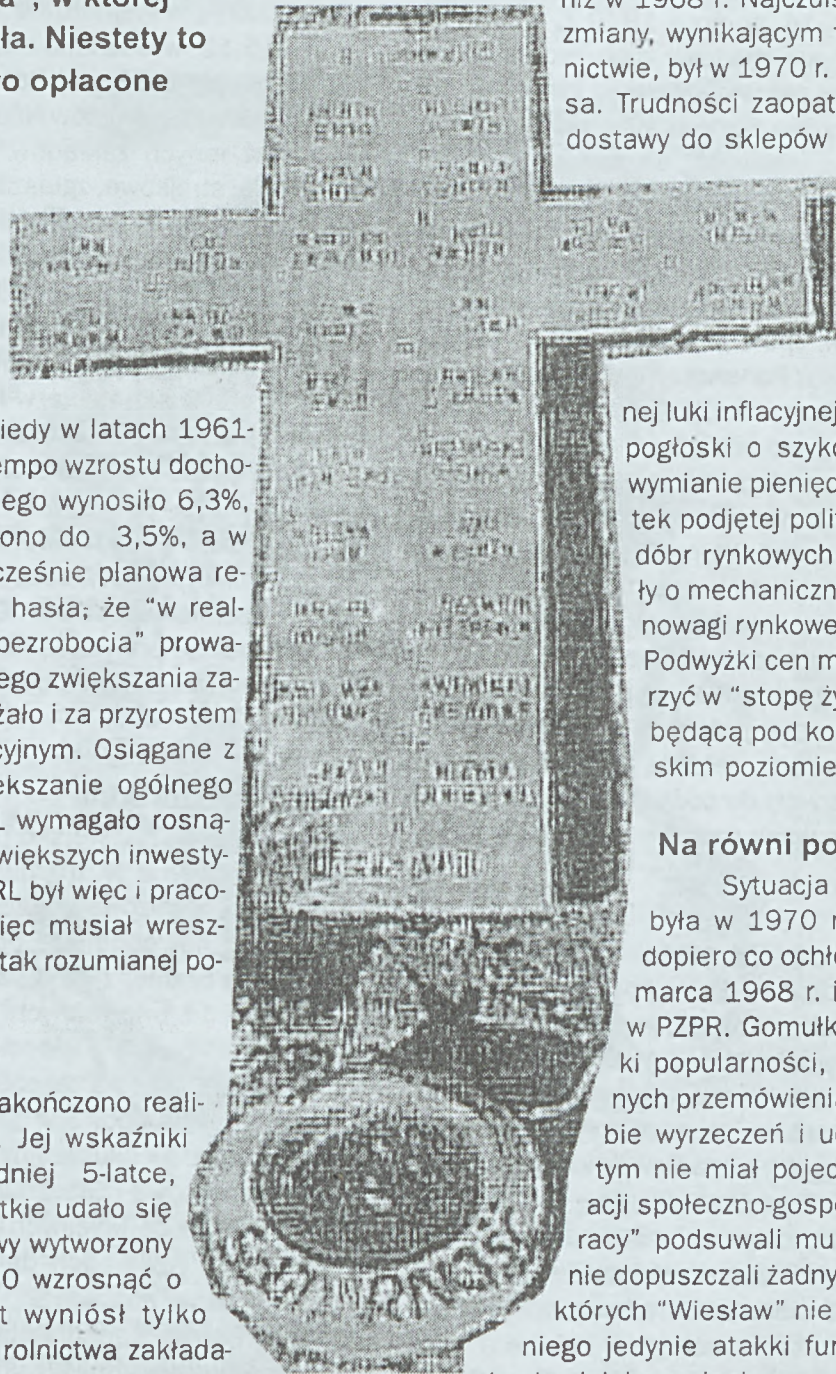
Od inflacji do podwyżki

Sytuacja powstawaniem ogromnej luki inflacyjnej. Powtarzały się wciąż pogłoski o szykowanej przez władze wymianie pieniędzy. Nie mogąc na skutek podjętej polityki zwiększyć podaży dóbr rynkowych, władze znów myślały o mechanicznym przywróceniu równowagi rynkowej przez podwyżkę cen. Podwyżki cen musiały ponownie uderzyć w "stopę życiową" ludności i tak będącą pod koniec lat 60-tych na niskim poziomie.

Na równi pochyłej

Sytuacja Gomułki i jego ekipy była w 1970 r. niestabilna. Reżim dopiero co ochłonął po wydarzeniach marca 1968 r. i walkach frakcyjnych w PZPR. Gomułka tracił szybko resztki popularności, gdyż plótt w publicznych przemówieniach frazesy "o potrzebie wyrzeczeń i uczciwej pracy". Poza tym nie miał pojęcia o faktycznej sytuacji społeczno-gospodarczej - jego "dworacy" podsuwali mu mylne doniesienia i nie dopuszczali żadnych złych wiadomości, których "Wiesław" nie znośił i wywoływały u niego jedynie atak furii. Wybuch wisił na włosku.

12 grudnia 1970 r. Rada Ministrów podjęła decyzję, ogłoszoną nazajutrz, w niedzielę w środkach masowego przekazu. Te operacje nazwano

➤ "regulacją cen". Poddano niej cały szereg towarów – np. ceny mięsa podniesiono przeciętnie o 18%, mąki - o 17%, makaronu - o 15%, ryb - o 12%, węgla - o 10%, a koksu - o 12%.

Propagandowo przedstawiono owe podwyżki jako "regulację", próbując ukryć jej wpływ na obniżenie stopy życiowej społeczeństwa.

Wybuch

W poniedziałek 14 grudnia 1970 r. w Stoczni Gdańskiej rozpoczął się masowy ruch protestu. Ponad 3 tys. robotników zebrało się przed gmachem dyrekcji zakładu. Powstała nieformalna reprezentacja załogi, sformułowano pierwsze, ekonomiczne postulaty. Żądano rekompensaty za podwyżkę. Krytykowano "koncesjonowane" związki zawodowe za brak reakcji w tej sprawie.

Ponieważ dyrekcja "schował głowę w piasek" demonstranci ruszyli w uporządkowanej kolumnie pod gmach KW w Gdańsku. Ponieważ I sekretarz KW Alojzy Karkoszka był w Warszawie, manifestanci postanowili zwołać powtórny wiec pod gmachem po południu. Ulice pełne były jednak ludzi, ściągających zewsząd, tym bardziej, iż wystannicy demonstrantów zachęcali do wspólnej akcji w dotąd biernych zakładach.

O godzinie 15.00 koło wiaduktu Błędnik doszło do pierwszego starcia manifestantów z MO, której niewielka grupa została rozproszona. O 16.00 rozpoczął się szturm na gmach KW – spalono tamtejszą drukarnię. Do akcji ruszyły j większe oddziały MO przebrane za wojsko, używając petard i gazów łzawiących. Starcia w Gdańsku trwały do późnego wieczora. Padły pierwsze ofiary, było wielu rannych i aresztowanych.

Jak fala

Pod koniec dnia w TV gdańskiej wystąpił przewodniczący WRN Tadeusz s Bejm apelował o rozwagę i "pomoc społeczeństwa w wyizolowaniu grup niszczycieli". Potem do Gdańska wrócił Alojzy Karkoszka i z wicepremierem Stanisławem Kociołkiem utworzył sztab do walki z demonstrantami. W nocy przybyli z Warszawy Zenon Kliszko i Ignacy Loga-Sowiński ze specjalnymi upoważnieniami od Gomułki "do energicznych działań przeciw kontrrewolucji". Stworzyli oni drugi sztab, w którym znaleźli się dowódca Okręgu Pomorskiego WP, dowódca marynarki wojennej oraz dowódca MO i SB.

15.12 od rana do strajku przystąpiła gdyńska Stocznia im. Komuny Paryskiej. Komitet strajkowy wysunął 9 postulatów; między innymi żądano cofnięcia podwyżki, sprawiedliwego podziału

premier i wyrównania dla najmniej zarabiających, a także - wolności prasy i religii. Delegacja strajkujących została przyjęta przez przewodniczącego MRN Jana Mariańskiego, który uznał część postulatów. To porozumienie wywołało aplauz. Pokojowa demonstracja radośnie przeszła przez Gdynię. Gdyński komitet strajkowy zajął miejsce w Młodzieżowym Domu Kultury przy ul. Polskiej. W nocy z całej komitet aresztowano. MO w bestialski sposób skatowała jego członków i osadziła w więzieniu w Wejherowie.

15.12. w Gdańsku strajk rozpoczęły załogi Stoczni im. Lenina, Stoczni Północnej i Gdańskiej Stoczni Remontowej, Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego oraz innych zakładów. Samorzutnie powstawały komitety strajkowe, zgłaszano postulaty cofnięcia podwyżek i poprawy warunków pracy.

O 7.30 demonstracja uformowała się pod budynkiem Komendy Wojewódzkiej MO, gdzie wywiązały się ostre starcia ze oddziałami ZOMO. Tłum liczący ponad 10 tysięcy osób kolejny raz poszedł na KW. Walki z MO toczyły się najpierw koło dworca, potem podpalono budynek KW. Gmach KW został całkowicie spalony. W całym mieście toczyły się starcia demonstrantów z policją.

O 18.00 władze wprowadziły w Trójmieście "godzinę milicyjną". W specjalnym programie TV Stanisław Kociołek uzasadnił "akcję sił porządkowych" koniecznością "przywrócenia normalnego życia". Jednocześnie sztab Kliszki podjął decyzję o obsadzeniu Trójmiasta wojskiem.

Początki zbrodni

Rano 16.12 wojsko obsadziło główne drogi i budynki publiczne w Trójmieście. W Stoczni Gdańskiej załoga zorganizowała kolejny wiec domagając się odpowiedzi na robotnicze postulaty. Gdy demonstranci wyszli za bramę, z czołgów padły strzały. Zginęły dwie osoby, a 11 było rannych.

Strajkowano i wiecowano w ZNTK i Porcie, a w Stoczni im. Lenina rozpoczęto strajk okupacyjny. Komitet strajkowy powołał specjalną straż robotniczą. Po południu strajk okupacyjny ogłosiła też Gdańska Stocznia Remontowa i Stocznia Północna.

Doszło do kolejnych walk koło budynku telewizji gdańskiej, gdzie padły dalsze ofiary.

W Gdyni strajkowano w Stoczni im. Komuny Paryskiej i Porcie. Żądania obejmowały przede wszystkim zwolnienie aresztowanych przywódców strajku. Brak reakcji władz spowodował kolejne nasilenie się demonstracji. Próbowano podpalić komitet miejski PZPR.

Po 20.00 do Stoczni Gdańskiej weszło wojsko.

Zamieszki uliczne wybuchły także w Słupsku i Elblągu, gdzie demonstranci zaatakowali komitet PZPR.

Masakra

Wieczorem 16 grudnia przed kamerami gdańskiej TV wystąpił Stanisław Kociotek i zaapelował o spokój i powrót do normalnej pracy.

Rano 17 grudnia tysiące ludzi zmierzały więc w stronę swych zakładów pracy. Wojsko obstawiło jednak wiadukt koło stacji Gdynia-Stocznia. Z nienacka wojsko otworzyło ogień do robotników, którzy tą drogą chcieli dojść do pracy. W masakrze zginęło kilkadziesiąt osób, w tym kobiety w ciąży. Rozmiary tragedii powiększało to, że na stacje wjeżdżały ciągle nowe pociągi, z których wysiadali pracownicy stoczni. Ponad 5 tysięcy zdesperowanych i bezbronnych ludzi starło się z uzbrojonymi po zęby oddziałami MO i wojska. Z lokomotywy pobrano ropę, przy której pomocy atakowano wozy bojowe W.P. Walki trwały 2-3 godziny. Padło w nich wielu rannych i zabitych. Wojsko i policja strzelały w tłumy zebrane na peronach.

Janek Wiśniewski padł

Spod stoczni robotnicy przedostali się do centrum Gdyni niosąc na drzewach zwłoki 20-letniego Janka Wiśniewskiego owinięte białoczerwoną flagą. Strzelanina trwała też przed Komendą MO i Prezydium MRN w Gdyni. W tym czasie trwał wiec w Stoczni Szczecińskiej im. Warskiego. Sformowano pochód, który zaraz po wyjściu ze Stoczni zaatakowany został pałkami przez policję. Robotnicy cofnęli się, ale nie rezygnując z dotarcia pod gmach KW wyszli ponownie uzbrojeni w metalowe rury. MO otworzyła ogień zabijając i raniąc wiele osób. Demonstranci, mając przewagę liczebną, z determinacją natarli na kordony policyjne, które pękły. Pochód dotarł pod KW. Przerażeni dygnitarze par-

tyjni uciekli. Gmach KW został spalony.

Zmierch Gomułki

17.12.1970 r. strajkował elbląski "Zamech", rejon I portu w Gdańsku, ZNTK, "Unimor", Gdańskie Przedsiębiorstwo Budownictwo Przemysłowego i wiele innych zakładów z terenu Trójmiasta.

W piątek 18.12 strajkowały: port i stocznia w Gdyni, stocznie, I i II rejon portu, ZNTK i inne zakłady Gdańska. Nie pracowały: "Zamech" i Zakłady Przemysłu Drzewnego w Elblągu.

To w tym mieście doszło do kolejnych krwawych starć przed komitetem PZPR, gdzie od strażów policji i wojska padli zabici.

Rozwój krwawych wypadków i coraz to nowe ofiary śmiertelne zajął sprawiły, że Biuro Polityczne KC PZPR zaczęło się dzielić. Jego członkowie zaakceptowali wprawdzie użycie siły, ale dziesiątki ofiar i dalsze wprowadzanie do akcji wojska groziło nieobliczalnymi konsekwencjami. Tym bardziej, iż dochodziło już do wypadków, że wojsko odmawiało wykonywania rozkazów.

Tak więc 18.12 okazało się nagle, iż większość członków BP opowiada się za politycznym rozwiązaniem konfliktu. Koszty wydarzeń miał ponieść Gomułka i jego ekipa.

Brak poparcia ze strony "swoich", jak i to, że Kreml w telefonicznej rozmowie zażądał szybkiego rozwiązania "sprawy Wybrzeża" wewnętrznymi siłami władz PRL, wywołał u Gomułki nagły atak nadciśnienia. "Wiesław" wylądował w rządowej klinice.

Biuro Polityczne obradowało bez niego i w nocy z 18 na 19 grudnia zdecydowano, by wyłonić nowego I sekretarza PZPR. Ze Śląska przybył pospiesznie do Warszawy Gierek.

Nasze Podatki 2000

Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych wprowadzone przez nowelizację z 9 listopada 2000 r. zaczną obowiązywać od 1 stycznia 2001 r. Nowelizacja, ogłoszona w Dzienniku Ustaw nr 104, pod póż. 1104, dotyczy m.in. ulg podatkowych.

W 2001 r. będą następujące ulgi:

- na kupno działki (bez zmian),
- duża ulga budowlana, z tym że jeśli inwestycja mieszkaniowa zostanie rozpoczęta po 1 stycznia 2001 r., będzie można z racji wydatków na nią korzystać z odliczeń tylko przez cztery lata (poza tym bez zmian),
- na oszczędzanie w kasie mieszkaniowej (bez zmian),
- na remont i modernizację oraz wpłaty na fundusz mieszkaniowy wspólnoty mieszkaniowej (bez zmian; po wejściu w życie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych obejmie także wpłaty na wyodrębniony fundusz remontowy tych spółdzielni),
- na dojazdy dzieci do szkół położonych poza miejscem stałego albo czasowego zamieszkania dziecka, z tym że skorygowano katalog tych szkół, stosownie do zmian, jakie przyniosła reforma edukacyjna (podstawowe, gimnazja, ponadpodstawowe, ponadgimnazjalne, z oddziałami integracyjnymi, specjalne, sportowe i mistrzostwa sportowego, artystyczne),
- na zakup przyrządów, pomocy naukowych, programów komputerowych oraz wydawnictw fachowych bezpośrednio związanych z wykonywanym zawodem i wykonywaną pracą (bez zmian),
- na odpłatne dokształcenie i doskonalenie zawodowe (bez zmian, ale ze skorygowanych przepisów jednoznacznie wynika, że ktoś, kto nie ma z racji ukończenia 35 roku prawa do ulgi na odpłatne studia, może wydatki z nimi związane odliczać w ramach tej ulgi),
- na odpłatne kształcenie w szkołach wyższych (zmiana polega na tym, że nie będzie wyłączać prawa rodziców do tej ulgi nie tylko uzyskiwanie przez dziecko dochodów zwolnionych z podatku dochodowego, ale i nie powodujących obowiązku płacenia tej daniny, tj. w 2001 r. nie przekraczających 2321,20 zł),
 - na odpłatne prywatne leczenie; ta ulga całkowicie zniknie w 2002 r., natomiast w 2001 r. obowiązywać będzie bez zmian,

- na rehabilitację inwalidów (bez zmian; nadal odliczenie od dochodu),
- darowizny na szlachetne cele (bez zmian; odliczenie od dochodu),
- składki na rzecz organizacji, do których przynależność podatnika jest obowiązkowa (bez zmian; odliczenie od dochodu).

Od 1 stycznia 2001 r. przestają obowiązywać następujące ulgi:

- na budowę domu z mieszkaniami na wynajem (z prawem do kontynuowania ulgi na dotychczasowych zasadach nie dłużej niż do 31 grudnia 2003 r.),
- na renty, alimenty na osoby inne niż dzieci, bo na nie nigdy nie przysługiwała (definitywnie),
- na odpłatne kształcenie dzieci w szkołach podstawowych, zawodowych, średnich niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych (definitywnie, ale w zamian za pełną dotację budżetową dla szkoły),

Projekt

Ustawa

z dnia..... 2000 r.

o zmianie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw

Art.1

W ustawie z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1995 r Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz.221, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1112) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.2 dodaje się pkt 1a) w brzmieniu:

„1a) za przedsiębiorców uważa się także kierowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej zatrudniających powyżej 50 osób”

2) w art. 4 ust. 1 po wyrazach „lub art. 3 ust. 5” stawia się przecinek oraz dodaje się wyrazy „a także z art. 4a”.

3) dodaje się art.4a w brzmieniu:

4) „Art. 4a. 1. U przedsiębiorców, o których mowa w art. 2 pkt 1a), minimalny przyrost wynagrodzeń pracowniczych w latach 2001 i 2002, z zastrzeżeniem ust 2, następuje według następującego wzoru:

Pw-Pp

$$P\% = 0,25 \frac{Pw - Pp}{Pp} 100 + B$$

Pp

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Pł - minimalny wskaźnik przyrostu wynagrodzeń pracowniczych

Pp - plan przychodu kas chorych ze składek w roku poprzednim zatwierdzony przez Urząd Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych,

Pw - plan przychodu kas chorych ze składek w danym roku, zatwierdzony przez Urząd Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych,

B - wskaźnik przyrostu średniorocznego przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej prognozowany na dany rok „w ustawie budżetowej pomniejszony o 100 (odpowiednio na 2001 i 2002 r),

Z PRAC KK

Decyzja Prezydium KK nr 193/2000 ws. opinii o projekcie rozporządzenia RM ws. weryfikacji powiatów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym

1. Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie RM ws. określenia powiatów (gmin) zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, uznając za zasadne zastosowanie kryteriów opracowanych w Zespole Rządowe - Społecznym ds. weryfikacji wykazu powiatów (gmin) uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.
2. Dodatkowo Prezydium KK zwraca się do Ministra Pracy i Polityki Społecznej o uwzględnienie dwunastu z czternastu powiatów tracących status powiatów zagrożonych tj. tych, w których stopa bezrobocia liczona w marcu roku 2000. była wyższa od 125% średniej krajowej stopy bezrobocia.
3. W przypadku nieuwzględnienia wniosku Prezydium KK prosi Ministra Pracy i Polityki Społecznej o pilną informację, w jaki sposób Rząd RP zamierza wspomagać wysiłki władz lokalnych w zakresie przeciwdziałania bezrobociu w powiatach tracących status powiatów zagrożonych.

➤ Przyrost minimalnego miesięcznego wynagrodzenia pracowniczego według wzoru, o którym mowa w ust. 1, następuje u przedsiębiorców, u których przeciętne miesięczne wynagrodzenie w danym roku jest równe lub niższe od przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzednim, a zastosowanie wskaźnika nie spowoduje lub nie pogłębi ujemnego wyniku finansowego."

Art.2

W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr

91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997r. Nr 104, poz.661. Nr 121, poz. 769 i Nr 158, pcz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz.-668, Nr 117, poz. 756 i Nr .162, poz 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i poz. 256 i Nr 84, poz. 935 oraz z 2000 r Nr 3, poz. 28 i Nr 12, poz. 136) dodaje się art. 48 b w brzmieniu:

„Art. 48 b l. Organ, który utworzył samodzielny publiczny zakład opieki -zdrowotnej, może rozwiązać stosunek pracy lub umowę cywilnoprawną o zarządzanie tym zakładem, jeżeli zakład przekroczył wskaźniki przyrostu miesięcznego wynagrodzenia, ustalone na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 1994r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1995. Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz. 221, z 1997 r. Nr 121, póż. 770 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1112), co spowodowało naruszenie warunków finansowych określonych w tej ustawie.

2. Odwołanie z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem umowy o pracę przez pracodawcę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Art.3

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

KOMUNIKATY/OGŁOSZENIA

□ Szkolenie

Dział Szkoleń Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska informuje, że szkolenie dla działaczy Komisji Zakładowych – II część szkolenia ekonomicznego: "Analiza ekonomiczna przedsiębiorstwa" przeniesione zostaje na nowy termin.

Szkolenie odbędzie się w dn. 23-26 stycznia 2001 r. w Zakopanem.

Uczestnicy szkolenia muszą zabrać ze sobą kalkulatory.

Wpłaty, w wysokości 250 zł do osoby, i zapisów należy dokonywać w sekretariacie ZR, Radom ul. Traugutta 52, do 9 stycznia 2001r.

□ Kalendarze związkowe

Zarząd Regionu Informuje, że można już zamawiać "Kalendarze związkowe" na 2001 r. Cena 1 egz. –19,50 zł. Zamówienia można składać w sekretariacie ZR, tel. 36-251-61.

□ BHP – SPOŁECZNI INSPEKTORZY PRACY !!!

Uwaga Komisje Zakładowe!

Osoby zapisane na szkolenie społecznych inspektorów pracy powinny wpłacić do końca 2000 r. kwotę 100 zł na materiały szkoleniowe. Szkolenie to odbędzie się w drugim tygodniu stycznia 2001 r.

Szkolenie będzie prowadzone bezpłatnie w siedzibie ZR przy udziale PIP, uczestnicy kursu poniosą tylko koszty materiałów, które zabiorą do swoich zakładów jako pomoce do pełnienia funkcji ZSIP / wymienione materiały to: Poradnik dla SIP, Książka Założeń SIP, Program szkolenia i inne/.

Wpłaty przyjmuje Sekretariat ZR NSZZ codziennie w godzinach od 8.00 - 15.00.

Koordinator ds. bhp

J. Witczak

styczeń
P W Ś C P S N
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30 31

luty
P W Ś C P S N
1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28

marzec
P W Ś C P S N
1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31

kwiecień
P W Ś C P S N
1
2 3 4 5 6 7 8
9 10 11 12 13 14 15
16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29
30

maj
P W Ś C P S N
1 2 3 4 5 6
7 8 9 10 11 12 13
14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27
28 29 30 31

NSZZ
Solidarność
ZIEMIA RADOMSKA

lipiec
P W Ś C P S N
1
2 3 4 5 6 7 8
9 10 11 12 13 14 15
16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29
30 31

sierpień
P W Ś C P S N
1 2 3 4 5
6 7 8 9 10 11 12
13 14 15 16 17 18 19
20 21 22 23 24 25 26
27 28 29 30 31

czerwiec
P W Ś C P S N
1 2 3
4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17
18 19 20 21 22 23 24
25 26 27 28 29 30

wrzesień
P W Ś C P S N
1 2
3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 13 14 15 16
17 18 19 20 21 22 23
24 25 26 27 28 29 30
31

październik
P W Ś C P S N
1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30 31

listopad
P W Ś C P S N
1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30

grudzień
P W Ś C P S N
1 2
3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 13 14 15 16
17 18 19 20 21 22 23
24 25 26 27 28 29 30
31

2001

Sekretariat
tel. 362-51-61
tel/fax 362-38-04